

تاریخچه چند شخصیتی

multiple personality

دکتر فرهنگ جامع
روانشناس بالینی

تاریخچه چند شخصیتی:

در تاریخ مدون، اولین مورد چند شخصیتی در حدود ۳۷۰ سال قبل (۱۶۴۵) به وسیله Bliss شرح داده شده که شرح حال زنی است با شخصیت دومی که پول خودش را می‌دزد. در حدود ۱۵۰ سال بعد در سال ۱۷۹۱ «ابرهاردت گملین» (Eberhardt Gmelin) یک زن بیست ساله آلمانی را معالجه کرد که سریعاً زبان و رفتارش را تغییر می‌داد و به شخصیتی که فرانسه را کامل صحبت و مانند یک خانم اشرافی رفتار می‌کرد، تبدیل می‌شد. در شخصیت فرانسوی، وی فقط چیزهایی را که در وضعیت فرانسوی اش اتفاق افتاده بود، به یاد می‌آورد و خاطرات زمان آلمانی بودنش را فراموش می‌کرد. گملین قادر بود با تکان دادن دست، این زن را بین دو شخصیت تغییر دهد.

در سال ۱۸۳۶ روان پزشکی به نام Despine یک دختر ۱۱ ساله سوئسی بنام استلا را معالجه می‌کرد که فلج و در مقابل لمس کردن، بی‌اندازه حساس بود. شخصیت دوم این بیمار می‌توانست راه برود. عاشق برف بازی بود و نمی‌توانست حضور مادرش را تحمل کند. وی با دیدن اشیاء مخصوصی به شخصیت اصلی خود بر می‌گشت.

اوج توجه به چند شخصیتی از ۱۸۸۰ تا ۱۹۲۰:

در دوره‌ای از ۱۹۲۰ تا ۱۹۸۰ توجه زیادی به چند شخصیتی جلب شد. تعداد نسبتاً زیادی موارد مختلف این اختلال گزارش شد. مخصوصاً در فرانسه و در ایالات متحده. اختلالات تفکیک بویژه چند شخصیتی، مورد توجه زیاد پزشکان و روان شناسان و فلاسفه قرار گرفت. تقرب کلینیکی به این موارد با گزارش دقیق و مشروح (گاهی یک کتاب در مورد یک سوژه) همراه بود. این مسأله همزمان بود با برپائی کنفرانس‌های پزشکی بین‌المللی و گردهمائی‌های بزرگی که در اکثر آنها وقت زیادی به مسأله تفکیک





هموطنان عزیز:

یکی از اهداف انجمن پزشکی ایرانیان مقیم آمریکا شعبه تگزاس، ارتقاء سطح اطلاعات عمومی، آموزش و کمک‌های پزشکی به ایرانیان عزیز است. جامعه ایرانی همانند بسیاری از جوامع مهاجر در آمریکا، دارای نیازهای خاص فرهنگی، اجتماعی و پزشکی است. پاسخ‌گویی به این نیازهای خاص است که باعث ایجاد گروه‌ها و انجمن‌های مختلف از جمله انجمن پزشکی و پیراپزشکی ایرانیان مقیم تگزاس شده است. در راستای ایفای این نقش، اعضای انجمن با همکاری ماهنامه عاشقانه تعهد نموده‌اند که هر ماه مطالبی در رابطه با مسائل مهم و شایع پزشکی، با متنی ساده، برای هم میهنان عزیز تهیه نمایند. از خوانندگان این مقالات خواهشمندیم که نظریات و سؤالات خود را به آدرس انجمن IAMA, P.O.Box 570233, Houston, TX 77257 بفرستید و یا از طریق تلفن ۲۴ ساعته، با شماره: 281-773-3900 انجمن با ما در میان بگذارید. نظریات شما مطمئناً به کیفیت این مقالات کمک بسیار خواهد کرد.

دکتر شاهین شیرزادی

رئیس انجمن پزشکی ایرانیان
مقیم آمریکا؛ شعبه تگزاس
tx@iama.org

علاقه و توجه به تشخیص و طبقه‌بندی در روان‌پزشکی از ۱۹۷۰ به بعد از یک طرف، و اینکه جامعه روانپزشکان آمریکا اختلال چند شخصیتی را به عنوان یک اختلال و بیماری مجزا به رسمیت شناخت، از طرف دیگر، باعث جلب توجه زیاد به این نوع اختلال شد.

نزول توجه به چند شخصیتی از ۱۹۲۰ تا ۱۹۷۰: در این ۵۰ سال، بیماری چند شخصیتی به عنوان یک موجودیت کلینیکی به رسمیت شناخته نمی‌شد. فقط چند مورد را می‌توان یافت که این عارضه مورد توجه قرار گرفته است. یک مورد این است که در اوایل ۱۹۲۰ این اختلال بصورت یک فیلم صامت در کنگره روانپزشکان آمریکا نشان داده شد که در آن تغییر شخصیت با غش کردن صورت می‌گرفت. اختلاف شخصیت‌ها بصورت حساسیت نسبت به درد و جنس مخالف و شخصیت‌های کودکانه نشان داده می‌شد. یک مورد دیگر، مورد ایو Eve بود که اولین دفعه در سال ۱۹۴۵ گزارش شد و بعد در سال ۱۹۵۷ داستانش در پر فروشترین کتاب سال به نام The Three Faces of Eve منتشر شد و متعاقباً فیلم داغ و پرفروشی با همین نام ساخته شد.

بیشتر هم و وقت دانشمندان در این دوره، بجای دست‌یابی به معلومات جدید، صرف این شد که ثابت کنند آیا اصولاً بیماری چند شخصیتی وجود دارد یا این که یکی از حالات سایر بیماری‌های روانی است. یکی دیگر از علل کم توجهی به بیماری چند شخصیتی، توجه زیاد به بیماری اسکیزوفرنی در این دوره است. برخلاف سال‌های ۱۹۱۲ تا ۱۹۲۰ که تعداد زیادی بیماری چند شخصیتی گزارش شد، در این دوره تعداد زیادی اسکیزوفرنی گزارش می‌شد و احتمالاً در این سال‌ها بسیاری از بیماران چند شخصیتی را با بیماران اسکیزوفرنی اشتباه می‌گرفتند. ضمناً در همین سال‌ها انقلاب روان‌دارونی با معرفی داروی جدیدی به نام Thorazine

شخصیت و چند شخصیتی اختصاص داده می‌شد. چند مورد در این دوره ثبت شده است که کیفیت عالی این مطالعات را نشان می‌دهد. از آن جمله، مورد روان‌شناسی بنام «اوزن ازم» که بیماری را به نام فیلداکس در مدت ۲۵ سال مورد مطالعه قرار داد و داستان او را در ۱۸۸۷ منتشر کرد. فیلداکس، پدر خود را هنگامی که شیرخواره بود از دست داد و دوران کودکی سختی را گذراند و از ۱۳ سالگی به بعد دارای یک شخصیت دوم شد. این شخصیت، بعد از این که او چند دقیقه‌ای در یک حالت بحرانی فرو می‌رفت، ظاهر می‌شد. شخصیت دوم یک شخصیت شاد و سرزنده بود که از بیماری‌هایی که فیلداکس به آن مبتلا بود، خبر نداشت و رنج نمی‌برد. ولی شخصیت اول از تمام داستان زندگی باخبر بود. بعضی اوقات هم یک شخصیت سوم که از حمله‌های تکرانی و توهم Hallucination رنج می‌برد، ظاهر می‌شد. در یک مورد، شخصیت اول با یک حاملگی ظاهر شد که نمی‌توانست آن را توجیه کند. شخصیت دوم ظاهر شد و مسئولیت را به گردن گرفت. هر کدام از شخصیت‌ها خود را در حالت طبیعی، فیلداکس معرفی می‌کرد و دیگری را غیر طبیعی.

یکی دیگر از روان‌شناسان به نام والتر پرنس Walter Prince یک مورد کلاسیک چند شخصیتی را خیلی مشروح توضیح داده است. بیماری به نام دوریس فیشر Doris Fisher، کودکی پر رنجی را گذرانده بود و توسط پدرش مورد آزار فیزیکی و جنسی قرار گرفته بود.

که در آن موقع افکار عمومی قویاً وجود چنین چیزی را رد می کرد.

علاقه و توجه به تشخیص و طبقه بندی در روان پزشکی از ۱۹۷۰ به بعد از یک طرف، و اینکه جامعه روانپزشکان آمریکا اختلال چند شخصیتی را به عنوان یک اختلال و بیماری مجزا به رسمیت شناخت، از طرف دیگر، باعث جلب توجه زیاد به این نوع اختلال شد.

خصوصیت کلینیکی بیمار چند شخصیتی:

در گزارش های قدیمی در مورد چند شخصیتی ها، اکثر نویسندگان، در حالی که خود میبوت بودند، فقط به شرح وضع بیمار اکتفا کرده بودند. اکثر گزارش ها نشان می داد که در بیمار که معمولاً مونث بود، یک حالت سریع انتقالی اتفاق می افتاد و بیمار تصویری از خود نشان می داد که کاملاً با تصویر رفتار قبلی اش متفاوت بود. همینطور حساسیت به درد و شکایت های روان تنی Psychosomatic در اثر تغییر شخصیت ها خیلی سریع انجام می گرفت که اغلب در اثر انگیزه های محیطی بود. در بعضی بیماران این تغییر حالت با غش کردن یا خواب های کوتاه مدت صورت می گرفت. معمولاً یک سری فراموشی، شخصیت ها را از هم جدا می کرد. البته بیشتر این خصوصیات کلینیکی تا اندازه زیادی هنوز هم معتبر است و در گزارش های اخیر هم تأیید شده است.

توماس مایا Thomas Maya بیماری را که در سال ۱۸۳۱ تحت درمان قرار داده بود، در سال ۱۹۴۵ به شرح زیر توصیف کرد:

«بنظر می رسد که وی متناوباً تغییر شخصیت می دهد و در این تغییر شخصیت ها می شود گفت حالت عادی وی به یک حالت غیر عادی همراه با هیجان شدید، یا عادات کاملاً متفاوت از حالات عادی که معمولاً ساکت و گرفته است، تغییر می یابد. در حالت غیر عادی هنر سوزن دوزی او عالی است.

افزوده شد. دو مرتبه تحقیقات آزمایشگاهی شروع شد و بیماری چند شخصیتی موضوع مناسبی برای رساله دکترای گردید و در جامعه دانشگاهی مورد توجه قرار گرفت. کوشش های این دهه با انتشار آئین نامه رسمی جامعه روان پزشکی آمریکا یعنی DSM-3 در سال ۱۹۸۰ که

بیماری چند شخصیتی را به رسمیت شناخت، به اوج رسید. عصر جدید با تحقیقات وسیع Allen Berger در سال ۱۹۷۰ شروع شد. سپس در دهه هفتاد ویلبر کارنلا Wilbur Carnella و آرنولد لودویگ Arnold Ludwig و همکارانش در بخش روان پزشکی دانشگاه کنتاکی، یک سری موارد

مهم چند شخصیتی را گزارش کردند. مورد Sybil یکی از این موارد بود که در سال ۱۹۷۴ به عموم مردم و همچنین بهداشت روانی معرفی شد.

کتاب سه چهره Eve با این که مشهور شد ولی اطلاعات گمراه کننده ای به خواننده می داد. در صورتی که کتاب Sybil با شرح چگونگی درمان فراموشی ها، و آزار دیدن های زمان کودکی و مبارزه بین شخصیت ها، الگویی شد برای مقایسه سایر بیماران با مورد Sybil و درمان آنها. درمان بلند مدت خانم دکتر Wilbur Carnella با استفاده از هیپنوتیزم و سایر روش های درمانی، سرمشقی برای درمان سایر بیماری های چند شخصیتی شد. لازم به ذکر است که گزارش های مربوط به Sybil که توسط ویلبر ارائه شد مورد قبول ژورنال پزشکی قرار نگرفت. دلیل آن هم این بود



و متعاقب آن داروهای

neuroleptic شروع شد. با

معرفی داروهای جدید، درمان ها بیشتر براساس پزشکی و بیولوژیکی قرار گرفت و در حقیقت با استفاده از این داروها تماس بین بیمار و درماتگر کم شد که ممکن است این امر نیز کمک کرده باشد به تشخیص کمتر بیماران چند شخصیتی که مستلزم درمان طولانی و برقراری رابطه بسیار نزدیک با بیمار می باشد.

ظهور مجده چند شخصیتی به عنوان یک اختلال مجزا از سال ۱۹۷۰ تاکنون:

در اثناء دهه ۱۹۷۰، زیر بنای جلب توجه و کسب معلومات جدید در مورد بیماری چند شخصیتی ریخته شد. پشتکار و کار سخت تعدادی از درمانگران بطور جداگانه و بعداً با همکاری بیشتر و پشتیبانی متقابل، چند شخصیتی را به عنوان یک اختلال کلینیکی، مجدداً معرفی کرد. معلومات فراموش شده از پیشگامان قدیمی مجدداً مورد توجه قرار گرفت و اطلاعات جدیدی به آن

شعور جداگانه یا هر دو باشد.»
DSM-3 خصوصیات زیر را برای تشخیص

چند شخصیتی لازم دانست:

الف: وجود دو شخصیت جداگانه یا بیشتر در داخل وجود شخص که هر کدام از آنها در یک موقع بخصوص غالب می باشند.

ب: در هر موقع، شخصیتی که غالب است رفتار شخص را تعیین می کند.

پ: هر کدام از شخصیت ها بطور پیچیده و کاملی نمونه های رفتاری واحد و رابطه اجتماعی خود را دارا هستند.

در سال ۱۹۸۷ انجمن پزشکی آمریکا در چاپ جدید و تجدید نظر یافته زیر DSM-3R آخرین ضابطه را حذف و ضوابط زیر را جانشین کرد:

الف: وجود دو شخصیت یا بیشتر یا حالات شخصیتی در داخل انسان با الگوهای تفکری، احساسی، و ارتباطی مخصوص به خود

ب: هر کدام از این حالات شخصیتی در بعضی اوقات، کنترل کامل رفتار شخص را به عهده می گیرد.

البته زمان نشان خواهد داد که این تعریف در عمل کارائی دارد یا خیر..

انامه هاره

برای طرح پرسش ها و نظریات خود یا پست الکترونیکی زیر تماس بگیرید:

farhangjamae@yahoo.com

روان شناس دیگری به نام Charles Stone در سال ۱۹۱۶ یک دو شخصیتی را چنین شرح داد: «هر کدام از دو شخصیت، تداوم فکری خود را حمل می کنند. شخصیت دوم، کاراکتر و حافظه خود را که با کاراکتر و حافظه شخصیت اول تفاوت دارد و قاطی نمی شود، داراست. وقتی یکی ظاهر می شود، دیگری غایب است. شخصیت اول نمی داند

همینطور قدرت یادگیری و کارهای هوشی او خیلی بالاتر از قدرت و انرژی اش در حالت معمولی است. به هنگام صحبت کردن، زنده و با روح صحبت می کند، و اسم همکاران سابق خود را اشتباهی ذکر می کند.»
نیم قرن بعد در سال ۱۸۹۳ روان شناسی به Osgood Mason در مورد بیمارش به نام آما که برای مدت ده سال تحت معالجه وی

چند شخصیتی یعنی وجود دو شخصیت یا بیشتر، یا حالات شخصیتی در داخل

یک فرد با الگوهای تفکری، احساسی، و ارتباطی مخصوص به خود.

که شخصیت دوم چه می کند ولی شخصیت دوم ممکن است از آنچه شخصیت اول انجام می دهد آگاه باشد. شخصیت دوم در کاراکتر، آرزوها، هدف ها و حتی در برنامه تحصیلی از اولی متفاوت است.»

در سال ۱۹۷۳ لودویگ Ludwig و همکارانش تعریفی برای چند شخصیتی کردند که تا موقع انتشار آئین نامه روان پزشکی DSM-3 هنوز مورد استفاده متخصصین بود:

«حضور یک یا بیشتر شخصیت های ثانوی که هر کدام به درجات مختلفی دچار فراموشی یا عدم علاقه و توجه به دیگری می باشد. ظهور این شخصیت های متفاوت، ممکن است بر پایه آگاهی ثانوی یا براساس

بوده، چنین نوشت:
«بجای شخصیت زنانه معمولی که تحصیلکرده، متفکر و با وقار و کاملاً خسته و با علائم بیماری مداوم درازمدت و درد کشیده است، شخصیتی بچه گانه، شاد، با روح، با معلومات کم لغوی که گرامر را هم درست بلد نبود و شاید با شخصیت یک سرخپوست، ظاهر می شد. در این شخصیت دوم، وی بسیار باهوش و زیرک و ناقل، با رفتاری زنده، خوش طبع و درکی کاملاً صحیح و عالی و عجیبتر از همه عاری از درد بود. می توانست با اشتها غذا بخورد و با قدرت و توانائی خوب بدنی بنظر می رسید. در این حالت از معلومات شخصیت اول چیزی نمی دانست.»

PARTY D.J

دی جی پارقی پارتی تولد

مراسمها جشنها با داریوش

ALL OCCASIONS:
WEDDINGS, ANNIVERSARY,
BIRTHDAYS, GRADUATIONS,
SPECIAL OCCASIONS
By Daryoush



281-850-7994

فرآورده های بهداشتی و آرایشی

دکتر گلشاهی

در هوستون

برای دریافت فرآورده های

Cosmetic Anti-Age

با من Olga Flores تماس بگیرید

10% Glycolic Acid Facial Cream • Moisturizing Cream
Skin Rejuvenation Cream

832-878-4984